

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofci Vladimir

Judecători - Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor, Guzun Ion,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Lungul Trofim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2020, în cauza penală în privința lui

Lungul Trofim xxxx xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.03.2019 – 14.06.2019;

Instanța de apel: 01.07.2019 – 10.02.2020;

Instanța de recurs: 25.02.2020 – 24.11.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 14 iunie 2019, cauza fiind examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, Lungul Trofim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 160 ore.

S-a dispus încasarea de la Lungul Trofim în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 46, 01 lei.

Partea vătămată este în drept să se adreseze cu acțiune în judecată în procedură contencioasă împotriva condamnatului despre repararea prejudiciilor cauzate, dacă va considera de cuviință.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Lungul Trofim, urmărind scop de profit și sustragere a bunurilor altei persoane, prin descuierea ușii de la intrarea în casă cu ajutorul cheii găsite în locul ascuns de partea vătămată, a pătruns în casa locuitorului xxxx xxxx Levițchi Mihail, de unde a sustras pe ascuns mijloace bănești în sumă de 2 500 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială considerabilă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de partea vătămată Levițchi Mihail, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, a mai solicitat să fie admisă integral acțiunea civilă privind

încasarea a prejudiciului material în mărime de 2 500 (banii sustrași), 5 000 lei (peretele distrus), cheltuielile de transport 1 000 lei, a prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei, precum și cheltuielile de judecată în mărime de 400 lei.

În argumentarea apelului declarat, a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului este una prea blândă și neproportională infracțiunii comise, instanța nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă care nu-și va atinge scopul prescris la art.61 Cod penal

Remarcă apelantul, că prima instanță nu a ținut cont de faptul că prin acțiunile inculpatului i-au fost pricinuit un prejudiciu material considerabil, iar instanța nu s-a expus asupra pagubei materiale cauzate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2020, a fost admis apelul declarat, fiind casată parțial sentința, în partea acțiunii civile, și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care s-a admis în parte acțiunea civilă înaintată de Levițchi Mihail și s-a dispus încasarea de la Lungul Trofim în beneficiul lui Levițchi Mihail a prejudiciului material în sumă de 2 500 lei, cheltuielile judiciare în mărime de 600 lei, a prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei, în rest a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar tuturor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Lungul Trofim în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, în urma judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală.

Mai mult, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61 și 75 Cod penal, dar și prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate, pentru corectarea și reeducarea vinovatului, instanța de apel apreciind în cele din urmă că pedeapsa aplicată de către prima instanță este legală, întemeiată și echitabilă, iar careva temeieri de a casa sentința primei instanțe, sub aspectul individualizării pedepsei penale, nu au fost stabilite.

În ședința instanței de apel, s-a stabilit indubitabil faptul că, în urma furtului, părții vătămate i-a fost cauzat prejudiciu material în sumă de 2 500 lei, suma sustrasă de către inculpatul Lungu Trofim din casa părții vătămate, care este situată în satul Pohrebeni r-nul Orhei prin distrugerea geamului și peretelui.

La fel, partea vătămată a mai solicitat și încasarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei de la inculpatul Lungu Trofim, instanța de apel a considerat această pretenție, parțial întemeiată, or, suma de 20 000 lei, este exagerată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana inculpatului, cât și de comportamentul acestuia după comiterea infracțiunii, care a recunoscut vinovăția, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de

procedură penală.

Astfel, în ședință s-a stabilit cu certitudine că, partea vătămată Levițchi Mihail, a avut de suportat și un prejudiciu de natură morală. Estimarea daunei morale suportate de către ultimul se probează prin faptul că, el a avut de suportat prejudicii cauzate personalității afective, categorie în care intră suferințele de categorie psihică, care s-au manifestat prin stare de stres și frustrare.

Respectiv, instanța de apel a considerat că suma în mărime de 5 000 lei, este echitabilă și în corespundere cu circumstanțele comiterii de către inculpatul Lungu Trofim, a acțiunilor ilegale îndreptate împotriva lui Levițchi Mihail.

La fel, instanța de apel a admis și solicitarea părții vătămate de a fi încasat, din contul inculpatului Lungu Trofim, cheltuielile pentru asistența juridică, în suma de 400 lei, care a fost confirmată prin bonul de plată nr.8206663 (f.d.95) și 200 lei cheltuieli de transport, or, potrivit certificatului prezentat la materialele cauzei costul unui bilet pe ruta Orhei-Pohribeni este de 18,20 lei, partea vătămată deplasându-se de 3 ori la judecată și de 6 ori la avocat, o dată s-a deplasat și cu taxiul, pe motiv că, se simțea rău, cu dispunerea încasării de la inculpatului Lungu Trofim în beneficiul părții vătămate Levițchi Mihail a sumei de 200 lei cu titlu de cheltuielile de transport.

Cu referire la celelalte cheltuieli solicitate de a fi încasate din contul inculpatului Lungu Trofim în beneficiul părții vătămate Levițchi Mihail și anume, 5 000 lei pentru peretele distrus, 1 000 lei pentru cheltuielile de transport, au fost respinse, or, aceste cheltuieli nu au fost confirmate prin probe veridice, care ar motiva încasarea acestor sume.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie menținută sentința instanței de fond.

În motivarea recursului declarat avocatul susține că, instanțele de fond, ignorând prevederile art.art.61 și 75 Cod penal, au aplicat o pedeapsă prea aspră inculpatului, care nu este echitabilă și care nu va contribui la corectarea și reeducarea acestuia, or, la adoptarea sentinței de condamnare, instanța de judecată trebuie să respecte principiul individualizării pedepsei, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana vinovatului și circumstanțele le atenuante și/sau agravante.

Concluzionează apărarea, că la stabilirea pedepsei, instanțele de fond nu au luat în considerație circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa stabilită, în contextul în care inculpatul a recunoscut vina și cauza a fost judecată în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, acesta a conlucrat cu organul de urmărire penală în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor în care s-a produs infracțiunea.

Cu referire la acțiunea civilă, indică că pretenția formulată de către Levițchi Mihail privind încasarea sumei de 2 500 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, este neîntemeiată, or, nu au fost respectate prevederile art.art.219 alin.(1), 220 alin.(3), 222 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În conformitate cu art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Conform art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Analizând conținutul recursului, Colegiul penal reține că de către recurent nu a fost indicat nici unul din temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate, se atestă că titularul cererii de recurs invocă dezacordul cu privire la soluționarea acțiunii civile, invocând că instanța eronat a admis în parte acțiunea civilă înaintată de Levițchi Mihail, solicitându-se menținerea sentinței primei instanțe, prin urmare această poziție se circumscrie temeiului de casare prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

De asemenea, reieșind din esența argumentelor invocate, se atestă că titularul cererii de recurs invocă dezacordul și cu individualizarea pedepsei penale aplicate inculpatului Lungul Trofim, motiv care se subscrie temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul, când: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Așadar, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul soluționării acțiunii civile.

Referitor la alegațiile recurentului prin care invocă dezacordul cu soluția instanței de apel prin care acțiunea civilă înaintată de Levițchi Mihail a fost admisă parțial, cu dispunerea încasării din contul inculpatului Lungul Trofim în beneficiul părții vătămate a sumei de 2 500 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, a cheltuielilor judiciare în mărime de 600 lei și a prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei, Colegiul penal reține temeinicia concluziilor instanței de apel, deoarece decizia cuprinde motivele legale pe care se întemeiază soluția de admitere în parte a pretenției cu privire la încasarea a prejudiciului material cât și a prejudiciului moral.

Astfel, Colegiul penal lărgit analizând motivarea instanței de apel cu privire la necesitatea încasării sumei de 2 500 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, concluzionează că instanța de apel corect a stabilit faptul că prin ordonanța din 19 februarie

2019 (f.d.19, vol. I), Levițchi Mihail a fost recunoscut în calitate de parte civilă în prezenta cauză penală, iar în ședința de judecată acesta a solicitat ca inculpatul să-i restituie prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 2 500 (banii sustrași), 5 000 lei (peretele distrus), cheltuielile de transport 1000 lei, a prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei, precum și cheltuielile de judecată în mărime de 400 lei. În urma acțiunilor organului de urmărire penală, au fost ridicate mijloace bănești de la inculpatul Lungul Trofim, în sumă de 2 500 lei, care a fost sustrasă de către inculpat. Prin urmare, la moment, cuantumul prejudiciului material cauzat de către inculpatul Lungul Trofim, părții civile prin infracțiune, este în sumă de 2 500 lei.

În procesul penal, acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune. Pentru exercitarea acțiunii civile în procesul penal sunt necesare anumite condiții. În primul rând, este important de a constata dacă infracțiunea a provocat un prejudiciu, care poate fi material, moral sau fizic. După care, se va stabili legătura de cauzalitate între infracțiunea săvârșită și prejudiciul reclamat. În final, pentru a se putea pretinde repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune, se cere ca acesta să fie cert. Caracterul cert al prejudiciului înseamnă că acesta este un prejudiciu sigur, s-a produs în realitate, poate fi evaluat.

Potrivit art.219 alin.(2) Cod de procedură penală, persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază ca fiind eronate alegațiile părții apărării precum că suma de 2 500 lei, dispusă a fi încasată din contul inculpatului Lungul Trofim în beneficiul lui Levițchi Mihail, excede suma prejudiciului material cauzat prin infracțiune.

Vizavi de aprecierea cuantumului prejudiciului moral, care ar aduce o satisfacție echitabilă părții vătămate pentru suferințele cauzate acestuia prin infracțiunea comisă de inculpat, instanța de recurs apreciază că, despăgubirea în valoare de 5 000 lei este una compensatorie.

De altfel, în practica judiciară pe acest segment corect a fost notat că întinderea prejudiciului moral nu poate fi cuantificată potrivit unor criterii matematice sau economice, astfel încât, în funcție de împrejurările concrete ale speței, statuând în echitate, instanța de judecată urmează să acorde despăgubiri apte să constituie o satisfacție echitabilă.

Totodată, este important de a specifica că, atunci când partea solicită repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, instanța este obligată să soluționeze acțiunea în cadrul procesului penal, or nu există careva impedimente la stabilirea cuantumului acestuia, întrucât reieșind din circumstanțele cauzei, partea urmează a fi despăgubită proporțional suferințelor suportate.

La caz, instanța de apel, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, a luat în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice, cât și datele obiective care certifică acest fapt, precum și celelalte circumstanțe subsidiare pertinente cauzei.

Totodată, se relevă că la aprecierea cuantumului prejudiciului moral, în calitate de compensare a suferințelor cauzate prin infracțiune, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.2036 alin.(1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri, precum și celor conținute în art.2037 alin.(1) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Colegiul penal lărgit consideră că, justificat instanța de apel a apreciat că cuantumul daunei morale cauzate părții vătămate urmează a fi valorificat în suma de 5 000 lei, întrucât în procesul penal acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar instanța de apel la aprecierea cuantumului prejudiciului moral a ținut cont de caracterul și gravitatea suferințelor fizice cauzate persoanei vătămate, gradul vinovăției autorului prejudiciului, personalitatea inculpatului, care a doua oară pătrunde în casa părții vătămate și sustrage bani, prima dată ultimul l-a iertat și procesul penal a fost încetat în baza art.109 Cod de procedură penală, însă inculpatul nu s-a corectat, săvârșind din nou o infracțiune față de aceeași parte vătămată.

Totodată, instanța de apel corect dispunând încasarea din contul inculpatului Lungul Trofim în beneficiul părții Levițchi Mihail suma de 600 lei, cu titlul de cheltuieli judiciare, care a fost confirmată prin bonul de plată nr.8206663 (f.d.95, vol. I) și 200 lei cheltuieli de transport, or, potrivit certificatului prezentat la materialele cauzei costul unui bilet pe ruta Orhei-Pohribeni este de 18,20 lei, partea vătămată deplasându-se de 3 ori la judecată și de 6 ori la avocat, o dată s-a deplasat și cu taxiul, pe motiv că, se simțea rău, în rest celelalte pretenții pecuniare fiind respinse.

Mai mult, acceptând examinarea cauzei penale în baza art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul nu a supus criticilor suma despăgubirilor materiale și morale solicitate de către partea vătămată și nici în instanța de apel nu a prezentat dovezi pentru a combate cuantumul despăgubirilor solicitate.

În esență, toate cele menționate conturează convingerea fermă a Colegiului penal lărgit că, instanța de apel la judecarea cauzei, nu a admis pretinsa eroarea de drept prevăzută de pct.6) din alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, în partea soluționării acțiunii civile, ci corect a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a sumei de 2 500 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, a cheltuielilor judiciare în mărime de 600 lei și a prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei.

În privința temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel sub aspectul dezacordului cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale.

Așadar, verificând materialele cauzei, instanța de recurs stabilește că argumentele recursului invocate în această parte de avocatul Mîrzîncu Aurelia, se întemeiază pe oportunitatea aplicării în privința inculpatului Lungul Trofim unei pedepse mai blânde.

În acest context, Colegiul penal lărgit reține că, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Cu referire la cerința apărării prin care se solicită aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, Colegiul penal atestă că instanța de apel corect a remarcat faptul că inculpatul Lungul Trofim, anterior s-a mai aflat în conflict cu legea, cauza fiind încetată în baza art.109 Cod de procedură penală, din motivul împăcării părților, fapt ce atestă că inculpatul nu a realizat scopul de corecție a pedepsei, iar acesta poate fi corectat doar cu aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Ca urmare, instanța de recurs menționează și faptul că circumstanțele la care face referire apărarea în cererea de recurs a fost luat în calcul la aplicarea pedepsei de către instanțele de fond, care la stabilirea pedepsei au ținut cont de personalitatea inculpatului, de faptul că acesta anterior a fost condamnat, a recunoscut vinovăția, se căiește sincer și a solicitat ca judecarea cauzei să fie înfăptuită în procedura simplificată.

Instanța de recurs reține că solicitarea inculpatului și avocatului privind aplicarea în lui privința Lungul Trofim a unei pedepse mai blânde, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or doar faptul că ultimii nu sunt de acord cu pedeapsa stabilită de către instanțele de fond, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde.

Din analiza deciziei recurate Colegiul penal a stabilit că erorile de drept invocate în recursul părții apărării nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate, în esență au fost abordate în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de individualizarea pedepsei, hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct. 37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*.

Colegiul penal lărgit reține că argumentele recurentului privind asprimea pedepsei sunt neîntemeiate, or deși recurentul a invocat incidența temeiului de casare prevăzut de art.427

alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu a expus care prevederi concrete au fost eronat aplicate la individualizarea pedepsei.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Lungul Trofim.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Lungul Trofim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2020, în cauză penală în privința lui *Lungul Trofim xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 24 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

Guzun Ion